

מ"ת 5346/02/15 - מדינת ישראל נגד יצחק איקי גבאי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 5346-02-15 מדינת ישראל נ' גבאי(עציר)

בפני	כב' השופט נאיל מהנא
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	יצחק איקי גבאי (עציר)

החלטה

מבוא

1. לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996.
2. בד בבד עם הגשת הבקשה הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה על סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (להלן: "**פקודת התעבורה**"); **סירוב לבדיקת שכרות**, עבירה על סעיף 62(3) לפקודת התעבורה; **תוקף רישיון רכב פקע מתחת ל- 6 חודשים**, עבירה על סעיף 2 לפקודת התעבורה; **נהיגה ברכב ללא ביטוח**, עבירה על סעיף 2 לפקודת הביטוח רכב מנועי, תש"ל 1970.
3. על פי הנטען בכתב האישום ביום 18.02.15 סמוך לשעה 07:30 לערך, נהג המשיב רכב סמך למעבר קלנדיה בירושלים. באותן הנסיבות, נהג המשיב ברכב בשכרות, בכך שסירב לבצע בדיקת דם לפי דרישת שוטר. באותן הנסיבות נהג המשיב ללא רישיון נהיגה (לא הוציא רישיון נהיגה מעולם), כאשר רישיון הרכב פקע ביום 14.02.12 ומבלי שהייתה על שימוש ברכב פוליסת ביטוח בת תוקף.

טענות המבקשת

4. קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב וזאת בהתאם לעדויות השוטרים אשר הבחינו בו נוהג ברכב והתרשמותם שהוא שותה אלכוהול וסירב לבדיקת שכרות.
5. ב"כ המבקשת הדגיש כי נגד המשיב תלוי ועומד מאסר על תנאי של 6 חודשים, שהנו בר הפעלה בתיק שלפניי. עוד הדגיש ב"כ המבקשת את עברו הפלילי של המשיב הכולל 3 הרשעות פליליות שכללו 18 אישומים שונים בהן שתי הרשעות בגין עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירות בתחום הסמים ועבירות רכוש נוספות. בהרשעתו האחרונה של המשיב הוא נדון למאסר בפועל של 24.5 חודשים.

6. לטענת ב"כ המבקשת, התנהגותו של המשיב בתיק זה יש בה בכדי ללמד על מסוכנות וכי אין ליתן בו אמון וזאת נוכח העובדה שכבר הספיק להסתבך זמן קצר לאחר תום ריצוי מאסרו בגין עבירות אחרות וכי המאסר על תנא העומד ותלוי נגדו לא הרתיע אותו מלשוב ולבצע עבירות.

טענות המשיב

7. לטענת הסניגור, הרשעותיו הקודמות של המשיב היו בעת שהיה קטין ואין הדבר מלמד על התנהגותו כיום לאחר שהתבגר. הנאשם טרם מלאו לו 21 שנים ויש לנהות בו בזהירות הנדרשת לאור גילו ומצבו.

8. הסניגור כפר בקיומן של ראיות לכאורה וטען כי המשיב נתפס בשעה 07:00 בבוקר ורק בשעה 10:00 נדרש ליתן דגימת דם. לטענתו, השוטרים הסיקו כי הוא מסרב לעשות בדיקה מאחר וציין בפניהם כי הוא לא אכל ולא שתה במשך כשלוש שעות שחלפו מאז שנתפס נהג והוא מעולם לא סירב. יתרה מזאת, לטענת הסניגור, במהלך חקירתו שב המשיב והביע בפני השוטרים את הסכמתו לביצוע בדיקה, אולם השוטרים לא אפשרו לו על אף הסכמתו המפורשת שבאה מאוחר יותר.

9. הסניגור ביקש להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בבית קרובת משפחתו, גב' אילנה וקנין אשר ביחד עם ביתה גב' אסנת וקנין יפקחו על המשיב וישמרו כי הוא לא יפר את התנאים.

קיומן של ראיות לכאורה

10. עיינתי בחומר הראיות המצוי בתיק החקירה אשר הוצג לעיוני וכן בחקירה שבוצעה לנאשם והגעתי למסקנה שקיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום.

11. כבר נפסק, כי בבקשה למעצר עד לתום ההליכים, על בית המשפט לבחון האם הראיות שבידי התביעה "הן אפוא ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיוון במהלך המשפט - תוך בחינתן בחקירות, בקביעת אמינות ומשקל - יוביל לראיות (רגילות) אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר" (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133). אין בית המשפט נדרש להכריע במשקלן ובמהימנותן של הראיות.

12. מעיון בחומר הראיות שבתיק הראיות עולה כי בתחילתו של האירוע, החייל שעמד בנתיב בידוק במעבר קלנדיה לכיוון ירושלים הבחין במשיב נוהג ברכב והורה לו לעצור ולהזדהות "איציק נהג ברכב הגיע אלי".

13. למשיב בוצעה בדיקת מאפיינים ועמידתו הייתה מתנדנדת והתרשמות השוטר הייתה שהמשיב נראה תחת השפעת אלכוהול "בינונית".

14. מעיון במזכר שנערך על ידי השוטר נוסף שהשתתף באירוע עולה כי הוא ביקש מהמשיב לבצע בדיקת דם אולם המשיב סרב לעשות כן והציב תנאי לפיו תינתן לו האפשרות לשתות מים טרם ביצוע הבדיקה. השוטר ציין כי הוא הסביר למשיב את משמעות הסירוב לביצוע הבדיקה אך זה עמד בסירובו.

15. לאחר שעיינתי בדוחות הפעולה ובמזכרים שערכו השוטרים, שוכנעתי כי בשלב זה של בקשה למעצר עד תום ההליכים, די בהם כדי לספק את דרישת הראיות לכאורה לכך שהמשיב הוא אכן האדם שנהג ברכב בהיותו שיכור מכוח סירובו.

16. השאלה האם ראיות אלו אכן יביאו בסופו של יום להרשעתו של המשיב במיוחס לו בכתב האישום, ניתן יהיה להכריע במסגרת התיק העיקרי, אולם אציין כבר עתה כי בניגוד לטענת הסניגור, לא מצאתי כרוסום ממשי בראיות המאשימה ביחס לעבירת הנהיגה בשכרות.

עילת מעצר

17. קיימת עילת מעצר כנגד המשיב של מסוכנות, שכן קיים יסוד סביר לחשש כי המשיב יסכן את ביטחון הציבור. חשש זה מתעורר מעצם מהותן של העבירות המיוחסות למשיב בהצטרף לעברו התעבורתי והפלילי.

18. המשיב לא הוציא רישיון נהיגה מעולם והוא מרהיב עוז ונוהג ברכב בהיותו לכאורה שיכור. למשיב עבר פלילי הכולל עבירות מגוונות בתחום הסמים ועבירות רכוש נוספות, ובהרשעתו האחרונה נדון למאסר בפועל של 24.5 חודשים, שזה עתה השתחרר מריצויים והספיק כבר להסתבך פעם נוספת.

19. בנסיבות אלה, הגעתי למסקנה כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיב בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, שכן קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחון הציבור.

חלופת מעצר

20. על אף האמור, גם במקרים בהם הוכחה מסוכנותו של המשיב, החוק מחייב בחינת חלופה.

21. נפסק לא אחת שרק במקרים חריגים ונדירים יורה בית המשפט על מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה. וזאת כאשר יש חשש אמיתי שחלופת המעצר לא תספק תשובה הולמת להגנת הציבור מפני מסוכנותו של הנאשם (ראה: בש"פ 2465/05 **אלחמידי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.03.05); בש"פ 9524/07 **ועקנין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.01.07 וכן עמ"ת 19973-12-13 **טסטא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.12.13).

22. לאחר ששמעתי את המפקחים המוצעים, קרובת המשפחה גב' אילנה וקנין וביתה גב' אסנת וקנין והתרשמתי מהופעתן בפניי, נחה דעתי, כי הן מבינות את תפקידן ואת משמעות המטלה שתוטל עליהן. התרשמתי כי גב' אילנה מהווה דמות סמכותית בעבור הנאשם שיכול להציב לו גבולות. בנסיבות אלה, נראה לי כי ניתן להשיג את מטרת המעצר, שהיא מניעת האפשרות שתהיה למשיב גישה לרכב, באמצעות חלופת מעצר בית מלא, בפיקוח צמוד של מי מהמפקחות הנ"ל ותוך הפקדת ערבויות מתאימות.

23. **לאור כל האמור לעיל, אני מורה על שחרור המשיב בתנאים המפורטים להלן, אשר יחולו עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו:**

א. המשיב ישהה במעצר בית מלא בדירה שברח' ***** ** *****.

ב. בכל שעות היממה יהיו בכתובת הנ"ל ויפקחו על המשיב הגב' אילנה וקנין ת.ז. ***** וכן הגב' אסנת וקנין *****.

- ג. המשיב לא יצא מהבית אלא לצורך התייצבות לדיונים בביהמ"ש, או בתיאום בין בא כוחו למבקשת.
- ד. המשטרה תהיה רשאית לערוך ביקורות בכתובת הנ"ל, כדי לוודא שהמשיב מקיים את התנאים שנקבעו בהחלטה זו.
- ה. המשיב יהיה פסול מלהחזיק ו/או מלקבל רישיון נהיגה עד לתום ההליכים.
- ו. להבטחת תנאי השחרור והבטחת התייצבותו של המשיב לכל דיון בביהמ"ש, יפקיד המשיב ערבון על סך של 5,000 ₪, יחתום על התחייבות עצמית ע"ס 10,000 ₪, וימציא 2 ערבויות צד ג' על סך 10,000 ₪ כל אחת.
- השחרור יכול להיעשות לפני קצין משטרה/שב"ס.
- שב"ס יאפשר למשיב שיחות טלפון כמקובל.

ניתנה היום, ה' אדר תשע"ה, 24 פברואר 2015, במעמד הנוכחים.